

daarligere udrustede paa Sjæl og Legeme end de andre, og vi bør komme dem til Hjælp, for saa vidt der ikke kan være Tale om, at Forældreretten helt bør fratages Forældrene.

Ihvorvel jeg meget vil anbefale, at man anvender den størst mulige Forsigtighed og foretager den mest grundige Undersøgelse, før man gaar til det radikale Skridt at fratage Forældrene deres Opdragermyndighed, saa bør man dog paa den anden Side heller ikke af Sentimentalitet og Øllebrødsbarmhjertighed lade være med at foretage de nødvendige Skridt der, hvor det er det rigtige at fratage Forældrene Myndigheden over Børnene. Jeg tror ogsaa, at den praktiske Erfaring, som Værgeraadene ville indhøste, vil gøre, at de danne sig visse særlige Regler at gaa efter, og den falske Sentimentalitet og Øllebrødsbarmhjertighed vil vige for den gode Følelse, parret med sund Fornuft, som vil tilsige Værgeraadene at gøre netop, hvad der skal gøres overfor de enkelte Hjem. Det vil maaske være nogle Aar, før det ret læres. Jeg maa maaske tillade mig at minde om, hvilke Forhold der er oplyst at have raadet i en lille langelandsk Landkommune. Det er oplyst i Anledning af den Mordaffære, som har været fremme i flere Aar, Sagen mod Ruder Konge og Kristian Kullerup. Der lever 13 Familier, som have modtaget Hjælp af det offentlige, hvad ogsaa deres Forældre og disses Forældre igen havde modtaget. I alle disse Hjem hører Drikkeri og Udskejelser og Orgier til Dagens Orden, og alle Børnene, der ere udgaaede fra disse Hjem, eller omtrent alle, ere havnede i Tugthuset eller Forbedringshuset eller andre Strafanstalter. Jeg tror ikke, at det vil gaa saadan i denne Kommune, at man straks vil skride ind og sørge for, at Forholdene blive anderledes, nej, der skal oparbejdes en offentlig Mening, og jeg haaber, at det gode Eksempel fra andre Steder i Landet, hvor man er fuldt vaagen, maa bidrage til at vække Opmærksomheden paa de Steder, hvor man ikke er fuldt vaagen.

Jeg maa maaske sige til de ærede Medlemmer, der ved første Behandling af dette Spørgsmaal og under Sagens Behandling i Udvalget have ladet skimte igennem, at ude paa Landet vil der ikke være videre Trang til Værgeraad, og at disse der ikke ville faa noget at bestille, at det beror paa en uhyre Misforstaaelse af, hvorledes de sociale og moralske Forhold ere i dette Land, hvis man bilder sig ind, at Landet er kemisk fri for forbryderske

Eksistenser og Bøllefrø og forbrydersk Yngel. Tværtimod, i hver Landsby findes der de samme daarlige Eksistenser, de samme Kim til Dannelsen af Forbryderplanter som her i Byen. Tager man for sig Aarsberetningen fra vore Strafanstalter, saa vil man se f. Eks., at i Fængslet paa Kristianshavn have af 72 Fanger i Aarets Løb de 37 været fra København, de 6 fra Købstæderne og 26 fra Landet. Og undersøger man, hvorledes disse 72 fordele sig fra de forskellige Samfundsklasser, saa er det paafaldende, hvor mange der kommer fra Tyende- og Daglejerklassen, fra de Lag i Samfundet, der udgaa fra de fattigste Hjem i Landkommunerne; derfra rekrutteres aarligt et overordentligt stort Kontingent af vore Forbrydere, og de, som Gang efter Gang falde tilbage, og for hvilke der ikke er nogen Redning mulig. Det viser sig da, at af de 72 ere de 31 udgaaede af Tyendeklassen, de 16 af Daglejer- og Indsidderklassen, og de 10 fordele sig paa Haandværk og Industri. Spørger man igen de paagældende Myndigheder, hvorledes det forholder sig med Haandværket og Industrien, saa vil en kyndig Mand, der har skrevet meget om denne Sag, Fængselsassistent Kraft ved Horsens Tugthus, oplyse, at i de sidste 5 Aar har der i Vridsløselille og Horsens tilsammen kun været 5 Arbejdere, som tilhørte Organisationerne. Jeg fremhæver det ikke, fordi jeg vil sige, at de, der høre Arbejderorganisationerne til, ere bedre end andre, men de, der staa udenfor, ere som Regel Folk, der ikke have lært et Fag tilstrækkeligt, have faaet en daarlig Opdragelse, have været Genstand for eksempelløs Udbytning og derfor ikke kunne klare sig, og de ere glæde ud ikke paa Grund af deres slette Tilbøjeligheder, men paa Grund af Vanskeligheder ved at komme over det økonomiske. Paa Anstalten i Horsens oplyses, at af de Straffanger, der ere indkomne i Aarets Løb, vare 34 fra København, fra Købstæderne 20 og fra Landet 74. Et lignende Forhold gælder ogsaa med Hensyn til Anstalten paa Vridsløselille; det gælder her — det er for 2—3 Aar —, at der var fra København 213, fra Købstæderne 87 og fra Landet 149, og det oplyses fra samtlige disse Strafanstalter, jeg har nævnt, at af Forbryderne, der opholde sig der eller af straffede Personer, som have opholdt sig der, var der hos nære Slægtninge Sindssyge, Epilepsi i 82 Tilfælde, i 66 Tilfælde var Faderen eller Moderen drikfældige, og i 117 havde de vedkom-